

# המערכת

בשמחה! בשמחת הגאולה האמיתית והשלימה הקרובה לבוא, בשמחה על שזכינו לשמוע נבואה ברורה מאיש האלוקים בדורנו, בשמחה הנובעת מהתרת כל הספיקות והידיעה אשר "ענווים, הגיע זמן גאולתכם"

## מצה זו שאנו אוכלים בשנת ה-100

• • •

ושוב חוזרים אנו למצה. המצה שאנו אוכלים בליל הסדר לא נבצר ממנה החימוץ בדרך מקרה. שבועות מקודם הוכנה ה"שמורה" על כל פרטיה ודקדוקיה, כולם ידוע שבלילה הזו נספר את סיפור יציאת מצרים על מצות ומרורים כמצווה עלינו בתורה, ולכאורה אין שום אלמנט של הפתעה או יציאה מדרך הטבע. הכל היה לכאורה ידוע וקבוע מראש. ואדרבה, אין לך אדם מישראל שלא התכוון וקנה מראש מצות משופרא דשופרא. ועם כל זאת, מכריזים אשר "מצה זו שאנו אוכלים... על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ!"

ומבאר רבינו מלכנו שליט"א במאמרו "מצה זו" תשמ"ט, אשר בליל הסדר יש לחוות את כל העניינים של יציאת מצרים כפי שהיו אז, ולכן, למרות שהתכוונו, וניקינו, והכשרנו, והגעלנו, ולקחנו והוצאנו את הכלים מהבית, והצלנו את ה"גארגל" של העוף – בכל זאת, אנו מרגישים שהיום אנו יוצאים ממצרים, וכביכול "לא הספיק בצקת להחמיץ", כאן ועכשיו.

וכדי להמחיש לנו את הדברים ביתר שאת ויתר עז, הייתה עצם אמירתו של המאמר הוא בהפתעה גמורה, בלי שאף אחד ידע מראש. כך פשוט, הרבי מבקש "דעם ניגון", כורך ידו במטפחת, עוצם עיניו, והקהל הנרגש שומע דברי אלוקים חיים. איזו התרגשות! איזו התלהבות! פאקסים מתעופפים מקצה העולם ועד קצהו, טלפונים בהולים, כמה שעות עוד לומדים מ"הנחה" ותיכף לאחר מכן "מאמר מוגה". מי פילל ומי מילל.

וכך זה יהיה. עם כל ההכנות שלנו. עם כל הבטחון והאמונה וההכרזות והשלטים והמדבקות – זה יבוא כך בהפתעה, שלא נוכל לפצות פה ולומר מילה. זה יהיה כל כך מרגש ונעלה ונשגב מכל מה שחלמנו ותיארנו, כאשר "כימי מצה זו אראנו נפלאות"... ועם כל זאת, לנו ניתנה הזכות לדעת את כל זה מראש, ובכל זאת במשהו להיות מוכנים ליום הגדול. מאה שנה (!) הכינו אותנו לזה, ואמרו והודיעו וביקשו והתחננו "עמדו הכן כולכם". אז נכון אשר בכל מקרה נהיה מופתעים, אך אשרינו שנופתע באמצע ההתוועדות, או באמצע המבצעים, או באמצע הסדר הציבורי, או באמצע ה"הלוכה". ולכן –

### בשמחה!

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"כ" ונות שיא", זועקות כותרות ענקיות אדומות מדם. "היערכות מוגברת", הארכת ימי המילואים, הגדלת תקציב הבטחון, דיווחים על ירי בלתי פוסק. לכל אזרח בישראל יש גם איזה בן-דוד רס"ר בצבא, היודע לספר בפנים עגומות ש"המצב קשה", ושצריך להתכונן, ובצבא כבר מדברים על זה בגלוי, ושהכל רק עניין של זמן.

וכמו מתוך חלום, במוצאי-שבת הקרוב ישבו – גם כל המודאגים – מול קערת הסדר, ויכריזו: "מצה זו שאנו אוכלים על שום מה, על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם". ותשמענה אוזנינו מה שפינו מדבר: במצרים לא "אגרו מזון" ולא עשו היערכות מוגברת. אפילו לחם, פשוט לחם, לא הספיקו להכין – ומאז ועד היום אנו לועסים מצות שבעת ימים.

זהו ההבדל הקוטבי בין חשכת ויאוש הגלות ובין אמונת הגאולה. הללו אוגרים מזון, והללו לא דואגים אף לחם. הללו צמודים למקלטי הרדיו בעינים פעורות מדאגה ופלצות, והללו בטוחים וסמוכים כי לא יאונה כל רע, כהבטחת קודשו של רבינו מלכנו שליט"א "ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר". וכמענה קדשו לגאון החסיד הרב יהוסף גדליה רלב"ג זצ"ל בשלהי שנת תשי"נ: **ישאל תינוק בן חמש למקרא ע"ד מש"כ מפורש ע"ד הפשט תמיד עיני הוי' אלוקיך בה גוי'.** כך, בשפה המובנת אפילו לבן חמש, ובוודאות שאין עמה כל צל של ספק. כך ענה הרבי לשאלת אחד שהיה מחברי בית-דין רבני חב"ד, בתשובה שיש עמה תוקף של הלכה ופסק-דין.

• • •

ולכל השואלים והמתעניינים, לכל אלו שרוצים לדעת מה אומר הרבי, ומה יהיה, ולמה צריך להתכונן, ואיך אפשר לעבור את התקופה הנוכחית, ועד מתי – נענה במילה אחת בלבד מתוך הפרק של הרבי אותו התחלנו לומר ביי"א ניסן:

### בשמחה!

בשמחת הגאולה האמיתית והשלימה הקרובה לבוא, בשמחה על שזכינו לשמוע נבואה ברורה מאיש האלוקים בדורנו, בשמחה הנובעת מהתרת כל הספיקות והידיעה אשר "ענווים, הגיע זמן גאולתכם".

**בשמחה** – על כך שזכינו להגיע לשנת המאה להולדתו של מאור דורנו, אשר גם מבעד למסך העננים הסמיך מזה כמה שנים – פורץ אורו וזורח לכל עבר, ומאפשר לנו לעבור גם תקופה קשה זו ולצפות ולחכות להתגלותו – **בשמחה**.